

Sam Cooke by Art Garfunkel

درستی دارد تا این که با شلیک گلوله مدیر شیشه
یک مثل کشته شد.

بل سلیمون، جیمز تیلور و من،
Wonderful world را که او ساخته بود اجرا کردیم. یک داستان
کودانه نوجوانانه بود مثل Sweet little 16
School days از جاک بری. با این آهنگ‌های باب
سلیقه و سبک نوجوان‌ها راننده می‌رزی. سم استاد
ایس نصیبه بود. Wonderful world هم خیلی
تولامه بود و هم خیلی مثل Tin Pan Alley

سم قبل از این که آلبوم به‌عنوان یک فرم هنری
تکند شود، سرو کله‌اش پیدا شد. به او مثل آهنگ‌ها
فکر می‌کنی آهنگ‌های مورد علاقه من.

You send me, Summertime, Wonderful
World For sentimental, Sad mood reasons.

است و فکر می‌کنم A change is gonna come
نشان می‌دهد که اگر دهه ۶۰ را زندگی می‌کرد و
شعاری مثل ماروین گی درباره اجتماع که در آن
زندگی می‌کنیم به‌کار می‌برد چهطور می‌شد کشته
شدن او فقدان خیلی بزرگی بود. یادم می‌آید که
به‌خودم می‌گفتم: امکان ندارد او یک ستاره بود.
خووندهای فوق‌العاده، با هوش بسیار. و آن سخند
عالی. من فکر می‌کردم او فقط خواننده‌های برجسته
است. حالا فکر می‌کنم بهتر از آن است. تقریباً
هیچ‌کس نتوانست از آن موقع به او برسد. □

1. I love you for sentimental reasons.
2. خواندن چند نت (امدافل ۱۵) در یک سیلاب

انگار که می‌گوید: «حالا که این کلمه را خواندم،
می‌خواهم دوباره بخوانم» چون تمام این
احساسات را در قلبم دارم که تمنای بیان شدن
دارند. می‌توانست کمتر بدهد که باز هم کافی بود
ولی او این نت‌های اضافه را می‌خواند مثلاً در
You send me

ضرب‌های فوق‌العاده‌ای داشت، همین‌طور
سلیقه فوق‌العاده‌ای. هر وقت احساس می‌کردم
زیاده‌روی می‌کند، روحی که این حس را در مورد
خووندهای امروزی دارم، ریتیمیک باقی‌ماند و
چه‌طور، همیشه کنترل صدای فوق‌العاده‌ای را
به‌عاشق می‌گذاشت.

باید حداقل هزار بار you send me را وقتی از
بلها بالا یا پایین می‌روم با خودم خوانده باشم
وقتی من و بیل سلیمون به اولین موفقیت
کوچکمان در تام و جری رسیدیم. you send me
در جدول بود. My schoolgirl ما بی‌فهم‌راه
jailhouse rock you send me
jingle bell rock

چیزی که می‌شنیدم you send me بود. بچه بودم و تنها
همراهی کردن عالی بود. او قهرمان من بود. یک
حس عمیق و دلنشین به سم داشتم. پدرش
کشیش بود و او اوقات زیادی را در کلیسا گذرانده
بود. نخستین موفقیت‌هایش را به‌عنوان خواننده
گاسپل کسب کرد و سپس به R&B و پاپ گسترش
یافت. به‌منظر می‌رسید که در زندگی انتخاب‌های

خواندن سم کوک بر پایه سبکی بسیار سریع و
بی‌برده بود. خالص بود و زیبا، با گلویی باز و
بهدرزی غیرعادی مستقیم و گستاخ فرض کنید
می‌خواهید این را بخوانید، من تو را به دلایل
احساسی دوست دارم!

«من؟ را چه‌طور ادا می‌کنید؟ آن را ندیده
می‌گیرید؟ نوبت یک ۲۰ کوچک پنهان‌اش می‌کنید؟
بورش روی این حرف صدادر نشان دهنده این است
که خواننده تا به سم می‌تواند برجسته باشد. اگر
حرف ۱ را از ته غلوی خود سرازیر کنید - شنونده در
یک‌هزارم ثانیه اول می‌فهمد که هیچ شانه خالی
کردی در کار نیست و این رضایت از جانب خواننده
وجود دارد. که فوت و فن کار را بلد است و این هم
صدای چیزی که سم در آن عالی بود. به‌عنوان
خواننده جسارت زیادی داشت.

سم همچنین نت‌های خیلی زیادی به طرفت
برناب می‌کرد. امروز می‌شنوید که همه این نت‌های
ملیسماتیک که مرانا گری آن را همه‌گیر کرد
می‌خواند. سم اولین نفری بود که یادم می‌آید
این‌طور می‌خواند. وقتی می‌خواند:

I love you for sentimental reasons / I hope
you believe me
می‌خواند: I've given you my heart
I've given You my - my - mah - mah - my heart

/ Given you my heart because I need you.